

gøre. Personer, der er dømt i det danske retssystem, og hvor dommen indebærer en udvisning, figurerer overhovedet ikke på listen over ansøgere til dansk indfødsret, for de opholder sig ikke i landet, de er udvist. Det troede jeg dog i det mindste, at en så trænet jurist som fru Birthe Rønn Hornbech kunne finde ud af.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Kære, kære fru Elisabeth Arnold. Hvis fru Elisabeth Arnold nu havde lyttet til Venstres ordfører, så ville fru Elisabeth Arnold have hørt, at indfødsretspolitikken for Venstre hænger nøje sammen med udlændingepolitikken, og vi ønsker udvisningsreglerne skærpet, netop fordi vi så ville være fri for mange af de pinagtige diskussioner, som vi har i dag.

Så vil jeg gerne sige til hr. Bjørn Elmquist, som jo udmærket i forvejen kender de opadgående og nedadgående pile i Venstres folketingsgruppe – han ved selv hvorfor, og andre i salen ved det også – at der er mange opadgående pile i gruppen.

Hr. Bjørn Elmquist stillede et konkret spørgsmål. Jeg forstår, at hr. Bjørn Elmquist er meget optaget af resocialiseringen; det er vi også. Et af kriterierne i dansk kriminalpolitik, når det drejer sig om resocialisering, er, til hr. Bjørn Elmquists orientering, hvornår man kan få en blank straffeattest. Det regnes fra tidspunktet for endelig løsladelse.

Jeg vil gerne vide, om hr. Bjørn Elmquist vil være med til at fjerne de fuldstændige tåbelige regler i kontorcirkulæret, der går ud på, at det er fra gerningstidspunktet, det regnes, så en drabsmand, der sidder inde med livsvarigt fængsel, altid kan få statsborgerskab. Det er jo fuldstændig tåbeligt. Vil hr. Bjørn Elmquist være med til, at vi ændrer gerningstidspunktet til tidspunktet for løsladelsen efter den endelige dom, så reglerne i kontorcirkulæret stemmer overens med resocialiseringsreglerne i Rigspolitechefens cirkulære om straffeattester? Det vil jeg gerne vide.

Så vil jeg sige til hr. Poul Qvist Jørgensen, at jeg betragter det, som hr. Poul Qvist Jørgensen sagde, som et tilsagn om, at hr. Poul Qvist Jørgensen og et flertal i udvalget nu vil drage omsorg for, at der ikke bliver fremsat et nyt lovforslag om indfødsrets meddelelse, før Venstre og De Konservative har fået de sager i samråd, de ønsker – undskyld, kun Venstre, jeg taler ikke på De Konservatives vegne. Det betragter jeg som et tilsagn, hr. Poul Qvist Jørgensen.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Til fru Birthe Rønn Hornbech: Det synes jeg umiddelbart lyder som fornuftige, saglige forslag.

Jeg kan selvfølgelig ikke sige ja til, at alle i salen vil være med til at forhandle om det, men jeg synes, det lyder som gode, saglige forslag. Jeg har ikke indtryk af, at det er det, der har præget arbejdet i udvalget – ej heller debatten. Det er første gang, det punkt er kommet frem i debatten, som tog 2 eller 3 timer i forgårs, og som igen i dag kører i timevis.

Nu kommer der noget på bordet, der er værd at drøfte. Men vil fru Birthe Rønn Hornbech så – opadgående pil eller nedadgående pil, det ved jeg ikke – være med til at opgive den meget negative holdning, som ganske mange i Folketingssalen synes, at Venstres holdning er udtryk for? For der må da gives og tages i en forhandling, ikke sandt?

Poul Nødgaard (FP):

Debatten, der er foregået her i dag, viser med al ønskelig tydelighed, at der virkelig er brug for at få vendt de her problemer.

Jeg vil læse det op, som jeg har skrevet ned, for det er meget vigtigt for Fremskridtspartiet, at vi får de her ting trukket præcist frem, så vi ved, hvor vi står alle sammen; og det er godt, de grønne hæfter eksisterer.

Dansk statsborgerskab erhverves af langt de fleste danskere ved fødslen. Sådant har det været i århundreder. Indimellem har der været behov for, at fremmede, der oprindeligt var kommet hertil som gæster, kunne tildeles dansk statsborgerskab eller indfødsret. Det var naturligt nok for mennesker, der efter mange, mange års ophold og integration i det danske samfund gjorde fyldest som nyttige danske borgere.

Grundlovens § 44 fastslår, at ingen udlænding kan få indfødsret uden ved lov. Dette grundlovssikrede formkrav forhindrer selvsagt, at lovgivningsmagten overfører kompetencen til at træffe beslutninger om erhvervelse af statsborgerskab til administrative myndigheder.

Derimod er det i god pagt med grundlovsreglen, at Folketinget vælger at fastsætte udfyldende regler, herunder dels kvalitative betingelser for erhvervelse af statsborgerskab, dels kvantitative regler.

Udgangspunktet bør naturligvis være, at fremmede landes statsborgere kun sjældent har behov for at ændre statsborgerskab og blive